

— Вѣрвашъ ли ты както си въ вѣрата си, вѣрвашъ ли че лувкавитѣ са наказватъ въ другія животѣ, а добрытѣ са награждаватъ?

— Че сумнивашъ ли са?

— Вѣрвашъ слѣдователно че истинно добродѣтелныйтъ чловѣкъ трѣба да жертвува на любовта къмъ добродѣтеля съвѣй личенъ интересъ?

— Такъвзи чловѣкъ изравнява себе си доро до боговетѣ.

— И вѣрвашъ ли еще че блаженството му задъ гроба ще бжде равномѣрно съ смѣлостта и съ жертвытѣ му?

— Тѣй ни учи религията да са надѣймы.

— Пригърни ма сестро. Кажи ми и туй. Ты подирь малко са женишъ за Главка, и този бракъ може да ны раздѣли . . . но туй остави, думата е за свадбата! обичашъ ли ты Главка? Отговори ми сестро, искренно, обичашъ ли го?

— Да, рече Иона като си синши гласа и са причерви.

— Остъщашъ ли въ себе си сила да са откажешъ за любовта му отъ сѣко гордо чувство, да презрѣшъ безчестіето, и да са затечешъ на смъртъ? Чувалъ съмъ че любовта на жената стигала до таквази степенъ.

— Да, брате, сичко туй мож да стѣржъ за Главка, и не гледамъ на туй като на жертвы, защото който обича той не счита за жертвы страданіята за обичныя си.

— Туй е доста! че не може ли прочее единъ мъжъ да претърпи за своя Богъ туй което една жена претърпява за обичныя си?

И той не рече повече нищо, сичката му физиономія са одушеви отъ небесно вдъхновение, гордо са подигахъ гърдытѣ му, очитѣ му стрѣляхъ блѣскавы лучы, на челото му са отражаваше една величественность която доказваше че той имаше смѣлостъ да предприемы голѣмы работы. Той са обърнж и по търси погледытѣ на Иона, и очитѣ му показвахъ любовь, умпление, страхъ; цалунж я, нѣжно пристжпи къмъ нея и каго я пригърнж страстно излѣзе тосъ часть изъ кѣщата ѿ.

Иона останж много време на едно мѣсто мълчелива и умыслева. Слугынитѣ ѿ идяхъ и отивахъ като ѿ напомняхъ че време е вече да отиде на вечерята у Диомедовы. Като са откъснж най подирь отъ мыслитѣ си тя са премѣни за пиршеството, но небрежно и невесело, обладана отъ чувствованія съвършенно противоположны на онѣзи които въ таквызи обстоятелства са подигатъ отъ тщеславіето въ сърдата на хубавытѣ мамы. Една само мысль, че на вечерята ще са срѣшне съ Главка, праваше не толкосъ тежко задлъженіето на при-